

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobců: a) H. D., b) nezl. R. M., zastoupených JUDr. Otýlíí Pavlíkovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Lidická 28, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2004, čj. 8 Az 232/2003 - 33,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**
- III. **Odměna advokátky JUDr. Otýlie Pavlíkové se určuje částkou 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobci jako stěžovatelé domáhají zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 25. 8. 2003, čj. OAM-11099/VL-19-SE01-2001. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím nebyl stěžovatelům podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na ně nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu, v platném znění.

Proti rozhodnutí žalovaného podali stěžovatelé žalobu, v níž uvedli, že se domnívají, že byli v přecházejícím řízení o udělení azylu jako jeho účastníci zkráceni na svých právech a žádají o soudní přezkum napadeného rozhodnutí, které napadají v celém rozsahu. Dodali, že žalovaný porušil ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“) konkrétně ustanovení § 3 odst. 3, § 32 odst. 1, § 46, § 47 odst. 3. Bezprostředním motivem odjezdu stěžovatelky z Ukrajiny, byly obavy o život a zdraví jejího syna. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka je ukrajinské národnosti a její manžel je národnosti arménské, stala se společně se synem terčem mnoha slovních ústrků a výhrůžek ze strany spoluobčanů. Domnívají se, že splňují zákonem stanovené podmínky pro udělení azylu uvedené v ustanovení § 12 zákona o azylu a že u nich existuje překážka

vycestování uvedená v ustanovení § 91 téhož zákona. Navrhují, aby soud zrušil napadené rozhodnutí pro jeho nezákonnost a pro vady řízení. Městský soud v Praze žalobu zamítl, protože dospěl k názoru, že rozhodnutí žalovaného je vydáno v souladu se zákonem a na základě dostatečně zjištěného stavu věci.

Stěžovatelé proti tomu v kasační stížnosti a jejím doplnění uplatňují důvody uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Konkrétně však pouze namítají, že městský soud posoudil uvedenou věc v rozporu s platným právním řádem, zejména v rozporu se zákonem o azylu, a že shledávají vážná pochybení v řízení u všech dosavadních orgánů. Především vytýkají soudu prvního stupně nesprávné právní posouzení a z toho plynoucí nesprávné rozhodnutí /§ 103 odst. 1 písm. a)/. Soud nevzal v dostatečné míře v úvahu tu skutečnost, že jim v případě nuceného odjezdu zpět na Ukrajinu, hrozí velmi reálné nebezpečí politické perzekuce, které by mělo mimořádně tíživý vliv na nezletilého syna R. M., který je podle soudu předložených listinných potvrzení autistou, vyžadujícím každodenní odbornou a asistenční péči. Na Ukrajině se takovéto onemocnění neléčí a proto je pro syna stěžovatelky pobyt v České republice zásadním způsobem důležitý. Rovněž soudu vytýkají, že při svém rozhodování nevzal v úvahu také to, že pobyt v České republice případně legalizovaným udělením azylu dojde k faktickému spojení rodiny stěžovatelky, neboť otec nezletilého R. dlouhodobě žije v České republice. Navrhují, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně žádají o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti s odůvodněním, že se obávají návratu na Ukrajinu, kde jim údajně hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v ustanovení § 103, nebo o důvody, které stěžovatelé neuplatnili v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohli.

V daném případě stěžovatelé v kasační stížnosti uvedli pouze důvody, které před městským soudem neuplatnili a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelů odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatelům byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 1000 Kč za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé a dále 2 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 2150 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. srpna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu